

Sr. Alfons Conesa i Badiella

Director de l'Agència Catalana del Consum
C/Pamplona, 113
08018 Barcelona

El passat mes d'octubre a fi de valorar els aspectes concurrents en l'activitat que desenvolupa UBER, sota el prisma de la submissió a llicència o autorització i els requisits pel seu exercici, i la resposta de l'ordenament davant de l'incompliment de les condicions o requisits que la seva efectiva activitat implica, es va arribar a les següents conclusions, d'acord amb els antecedents i consideracions jurídiques següents:

ANTECEDENTS

La coneguda com Uber es una empresa que proporciona a persones que sol·liciten el transport de persones una xarxa de prestadors del servei mitjançant un software d'aplicació mòbil i internet, de forma que connecten passatgers amb conductors o titulars de vehicles registrats prèviament en el seu servei.

La prestació concreta, entenem que es porta a terme per la societat limitada **Uber Systems Spain SL, amb domicili social a Barcelona, legalment constituïda i registrada al registre mercantil de Barcelona.**

Sense perjudici que el desconeixement dels extrems concrets de l'operativa prestacional d'Uber pot condicionar determinades conclusions del present informe, es pot apuntar – com a premissa de l'estudi – que són característiques en el desenvolupament de l'activitat d'UBER:

1. La imprescindible intermediació d'UBER en l'acord entre el demandant usuari i el titular d'un vehicle disposat a prestar el servei de transport, de forma que el servei de transport es presta sobre el suport de la intermediació i la plataforma UBER. Factible en qualsevol hora del dia, i tots els dies de l'any.

La pròpia web d'UBER significa que:

<https://support.uber.com/hc/en-us/articles/201956773-What-are-Uber-s-hours-of-operation->

You can use Uber 24 hours a day, 365 days a year. Just open the app when you're ready to ride and we'll connect you to a driver nearby.

There are no reservations required with Uber, but if you're heading to the airport and want to ensure a timely pickup, we suggest opening the app 10-15 minutes before you normally would. This will help you get a sense of the current ETAs in your city.

2. Fixació d'una contraprestació econòmica pel servei a tercers. Uber fitxa l'import de la prestació econòmica, rep les quantitats liquidades per l'usuari del servei i entenem que les liquida al prestador. De fet tot apunta a l'establiment d'uns preus que depenen de la seva directa actuació per criteris propis obtinguts de l'explotació de la seva xarxa informàtica d'operativitat.

Resulta en aquest sentit significatiu que el rebut que es lliura al client té la imatge corporativa d'UBER, inclòs el lema "Gracies per viatjar amb UBER" i conceptes com "facturado a ", tarifa base, distancia, temps expressions aquestes molt allunyades d'un suposat acord entre particulars (conductor i usuari).

La pròpia web d'UBER significa que

<https://support.uber.com/hc/en-us/articles/201913747-What-are-the-rates->

<https://support.uber.com/hc/en-us/articles/201836656-What-is-surge-pricing-and-how-does-it-work->

- a) Rates will vary depending on the service requested and the city you are located in. You can find rates for all options available in your city at uber.com/cities.
 - b) With surge pricing, Uber rates increase to get more cars on the road and ensure reliability during the busiest times. When enough cars are on the road, prices go back down to normal levels. It's important to know that you'll always be notified in big, bold print if surge pricing is in effect. When rates are more than double, the surge confirmation screen also requires you to type in the specific surge multiplier to ensure you understand what rates to expect.
3. Uber fitxa les condicions de la prestació del servei, i sense perjudici que ignorem els requisits per incloure un vehicle com a prestador i el seu titular en el catàleg de prestadors , ben es cert que existeix un procés d'alta en el que es posa a disposició d'un usuari un vehicle a que Uber dona el vist i plau i les característiques del qual no són verificades per cap inspecció institucional per desenvolupar el servei. En conclusió es pot afirmar que existeixen suficients indicis per afirmar que Uber gestiona i controla la cartera de possibles prestadors.
 4. Igualment es pressuposa que recava l'opinió i el nivell de satisfacció del usuari de forma que existeix un sistema que pot eliminar de la seva cartera prestadors, operant des d'aquest punt de vista com garant d'una qualitat .

CONSIDERACIONS JURIDIQUEES

Emmarcament de la qüestió

L'estudi de l'activitat sota el prisma del seu ajustament al dret administratiu d'aplicació en base a les competències públiques d'intervenció, exigeix a efectes metodològics determinar quines són les dues qüestions a estudiar :

1. Examinar – a la llum de les característiques de l'activitat- si aquesta es susceptible d'estar sotmesa a llicència o autorització, que de resultar efectiu determinaria el desplegament d'unes determinades potestats sancionadores.
2. Valorar quina normativa pot resultar aplicable com a resposta jurídica a la inexistència d'autorització i els actors públics per la seva aplicació.

I. SOBRE EL SOMETIMENT DE L'ACTIVITAT LLICÈNCIA O AUTORITZACIÓ.

a. Naturalesa de l'activitat

A l'hora de valorar si ens troben en presència d'una activitat de transport privat particular la Llei 16/1987 d'Ordenació de Transport Terrestre, defineix al seu article 101 que són aquelles que compleixen els dos requisits següents:

-Estar destinats a satisfer les necessitats de caràcter personal o domèstic del titular del vehicle o els seus propers que en cap cas , excepte en cas de percepció de dietes o despeses de desplaçament per al seu titular, pot donar lloc a remuneracions dineràries directes o indirectes

-Realitzar-se en vehicles que el seu numero de places no excedeixi del límits reglamentàriament establerts

Afegint l'esmentat article que aquest tipus de transport privat particular no estaria sotmesa a autorització administrativa.

Atenent al contingut de l'activitat UBER extensament referida , on la remuneració constitueix un element bàsic de la mateixa, on la demanda es pública, es pot considerar que no li seria d'aplicació aquest article, i per tant no podria ser considerada una activitat de transport privat particular.

b. Submissió a autorització de l'activitat i conseqüència immediata des de la perspectiva de la normativa en matèria de transport

D'acord amb les premisses abans expressades, donat que UBER:

- genera l'oferta : donat que capta una flota de conductors (no professionals) en la seva organització perquè prestin serveis a persones que prèviament inscrits reben la prestació de transport.

- capta la demanda : l'usuari contracta el servei mitjançant l'app de UBER

- factura el servei : l'usuari paga a UBER, en cap cas al conductor.

podem considerar la concurrència d'una evidència suficient per considerar que UBER és una empresa que organitza un servei de transport de persones que viatgen a un destí, amb una dimensió tal que permet afirmar que exerceix un servei de transport públic de viatgers, no tractant-se per tant d'una simple plataforma tecnològica al servei de conductors i usuaris.

D'acord amb aquestes premisses, la Llei 16/1987 d'Ordenació de Transport Terrestre (LOTT), en el seu article 22 estableix que com a regla general, els serveis de transport terrestre de viatgers podran ser contractats i facturats per tots aquells que siguin titulars d'una llicència o autorització de transport públic que habiliti per a la realització d'aquesta classe de transport. Tanmateix l'article 42.1 d'aquesta Llei estableix que la realització de transport públic de viatgers i mercaderies està supeditada a la possessió d'una autorització que li habiliti expedida per l'òrgan competent de l'Administració de l'Estat o de la Comunitat Autònoma corresponent.

Per altra part la tipificació de les infraccions que fa la LOTT, al seu article 140.1 estableix com infracció molt greu la realització del transport públic mancament del títol habilitant que, en el seu cas, resulti preceptiu per la seva prestació de conformitat a lo disposat a la llei i normes dictades per la seva execució i desenvolupament.

Respecte a la sanció a imposar al article 143.i) es tractaria de una sanció de 4000€ a 6000€. En cas de reincidència el mateix article al apartat j) estableix la sanció de 6001 a 18.000€.

En relació a les possibles mesures cautelars l'article 143.4a) LOTT estableix que deurà ordenar-se la immobilització del vehicle en el supòsit d'aquesta infracció molt greu, fins la supressió dels motius determinants de la infracció.

Atès aquestes normes i valorant els aspectes detallats, es pot considerar que estem en presència d'una activitat de transport de viatgers sotmesa a autorització o llicència i que per tant el desenvolupament de l'activitat sense llicència podria ser objecte de sanció administrativa previ expedient sancionador tramitat per òrgan competent, així com l'adopció de la mesura cautelar d'immobilització.

D'acord amb aquesta ordenació i les competències de Generalitat de Catalunya, la competència sancionadora correspon a la Direcció General de Transports i Mobilitat.

II. ACCIONS POSSIBLES CONTRA L'ACTIVITAT D'UBER DES DE LA PERSPECTIVA D'ALTRES ORDENAMENTS I AVALUACIÓ DE LES POSSIBLES ACCIONS LEGÍTIMES

a. Avaluació de les accions possibles des de la perspectiva de la normativa en matèria de defensa de la competència deslleial: Llei 3/91, de 10 de gener, de Competència Deslleial.-

Des de l'examen d'aquesta normativa, i en relació als aspectes que integren l'activitat Uber, cal destacar el següent :

- La normativa en matèria de competència deslleial considera deslleial prevaler-se en el mercat d'un avantatge competitiu adquirit mitjançant la infracció de les lleis, sempre que l'avantatge sigui significatiu (art. 15.1).

- També té la consideració de deslleial la simple infracció de les normes jurídiques que tinguin per objecte la regulació de l'activitat concurrencial (art. 15.2).
- S'entén deslleial, tot comportament que resulti objectivament contrari a les exigències de la bona fe, que en el cas de les relacions amb consumidors i usuaris, es considera contrari a les exigències de la bona fe el comportament d'un empresari o professional contrari a la diligència professional, entesa aquesta com el nivell de competència i atencions especials que cal esperar d'un empresari d'acord amb les pràctiques honestes del mercat, que distorsioni o pugui distorsionar de manera significativa el comportament econòmic del consumidor mitjà o del membre mitjà del grup destinatari de la pràctica, si es tracta d'una pràctica comercial adreçada a un grup concret de consumidors (art. 4).

Atenent aquesta normativa, i considerant que, tal com s'ha esmentat anteriorment, la activitat d'UBER requereix una llicència o autorització, es pot raonablement arribar a considerar que estariem davant una activitat deslleial, tant respecte a la concreta infracció de la legislació que regula l'activitat concurrencial en la que incideix (normativa del taxi), com respecte a les conseqüències d'avantatge que representa en la relació competitiva, al no respectar els límits establerts per la norma que sí són respectats per altres operadors en el mercat (ex. taxistes).

A més s'ha d'afegir que, amb caràcter general aquesta activitat afecta molt directament en el comportament econòmic del consumidor, atès els preus i les condicions ofertes i des del punt de vista que en concurrència amb un sistema tarifari, les prestacions que es reben mitjançant UBER no es sotmeten a cap regulació.

Respecte a les accions legals i la seva legitimació activa, contra l'acte de competència deslleial es pot exercir l'**acció d'enriquiment injust**, quan la conducta deslleial lesioni una posició jurídica emparada per un dret d'exclusiva o una altra d'anàleg contingut econòmic (art.32.1.6)

El legitimat actiu que pot exercir l'acció serà el titular de la posició jurídica violada, i podrà exercir-la contra el beneficiari de l'enriquiment injust (art. 33.1, i art. 34.1 de l'esmentada Llei 3/91).

També s'ha de tenir en compte que l'esmentat art 33.1 de la llei competència deslleial indica que qualsevol persona física o jurídica que participi en el mercat quan els seus interessos econòmics resultin amenaçats per la conducta deslleial, està legitimat per l'exercici de les **accions** SEGÜENTS;

- A) acció declarativa de deslleialtat,
- B) acció de cessació de la conducta deslleial o de prohibició de la seva reiteració futura,
- C) acció de remoció dels efectes produïts per la conducta,
- D) acció de rectificació i
- E) acció de rescabiments de danys i perjudicis ocasionats per la conducta deslleial si ha intervingut dolo o culpa.

Les accions previstes a l'article 32 podran exercir-se envers qualsevol persona que hagi realitzat u ordenat la conducta deslleial o hagi cooperat en la seva realització (art 34.1).

A la vista d'aquesta normativa, s'entén que :

- 1.- Podria iniciar-se l'acció d'enriquiment injust contra UBER, com beneficiari de l'acció , i serien subjectes actius per exercici d'aquesta acció el col·lectiu de taxistes, mitjançant les seves associacions de defensa professional, o els sindicats que agrupen el sector.
- 2.- Podrien iniciar-se la resta d'accions per part de persones físiques i jurídiques que actuïn en el mercat , o sigui els taxistes i per extensió entenem igualment que estarien legitimats les seves associacions de defensa professional, o els sindicats que agrupen el sector.
- 3.- Respecte de la legitimació de les institucions públiques de l'AMB i l'IMT s'ha de dir el següent :

A l'article 14 de la la Llei 31/10 , de 3 d'agost del Area Metropolitana de Barcelona s'estipulen les competències generals i en matèria de transport estableix com a competència de l'AMB l'ordenació i intervenció administrativa del servei del taxi.

Tenint en compte aquesta competència, la intervenció administrativa ve fonamentada en la garantia d'interès públic per a un nivell òptim de la qualitat de la prestació del servei del taxi, així com l'equilibri econòmic de l'activitat i la suficiència del servei, que es concreta en la limitació del nombre d'autoritzacions de l'activitat i l'establiment de tarifes obligatòries.

D'altra part l'Institut Municipal del Taxi és un organisme autònom dependent del Àrea Metropolitana i la seva funció se centra en l'administració i la gestió del servei del taxi.

És la institució encarregada d'establir les normes de prestació del servei del taxi a Barcelona i l'àrea metropolitana. En aquest sentit:

- Atorga la Credencial d'aptitud de taxista i el carnet de conductor de autotaxi.
- Estableix les normes i condicions per a la transferència de llicències.
- Determina el règim disciplinari que s'aplica al servei.
- Autoritza els models de vehicles per a la seva aplicació al servei del taxi.
- Regula les revisions metropolitanas.
- Proposa a la Comissió de Preus de la Generalitat de Catalunya, prèvia consulta amb les associacions representatives del sector, les tarifes anuals que s'apliquen al taxi

Sobre la base d'aquestes competències també es podria entendre com legitimat per exercir les accions legals establertes en la llei de competència deslleial.

Sense perjudici d'aquestes reflexions i com diem , malgrat es podria entendre aquests organismes públics com legitimats, es suggeriria plantejar les accions de forma no exclusiva, i en tot cas de forma conjunta amb les associacions esmentades al punt a i b , en prevenció de raonaments que podrien dificultar la prosperabilitat.

Las accions derivades de la competència deslleial, incloses a l'art. 32 de la Llei de competència deslleial, s'exerciran davant la Jurisdicció Mercantil, d'acord a l'establert a l'art. 86.2 de la Llei Orgànica 6/1985, del Poder Judicial, que estableix:

2. Els jutjats mercantils coneixeran, així mateix, de totes les qüestions que siguin de la competència de l'ordre jurisdiccional civil, respecte de:

a) Les demandes en les quals s'exercitin accions relatives a competència deslleial, propietat industrial, propietat intel·lectual i publicitat, així com totes aquelles qüestions que dins d'aquest ordre jurisdiccional es promoguin a l'empara de la normativa reguladora de les societats mercantil.

D'altra banda la Llei de l' Autoritat Catalana de la Competència, en el seu art. 2 apartat 1 estableix que aquesta té l'objectiu de garantir, millorar i promoure les condicions de lliure competència i transparència en els mercats respecta a les activitats econòmiques que s'exerceixen principalment a Catalunya, i en seu apartat 4, exercirà les funcions d'instrucció i resolució dels expedients sobre els diversos assumptes derivats de la defensa de la competència.

També estableix l'esmentada Llei que el Tribunal Català de Defensa de la Competència, és un dels òrgans d'aquesta Autoritat, i entre les seves funcions, es troba la de deliberar i resoldre els expedients presentats pel director general o directora general que d'acord amb aquesta Llei i amb la normativa reguladora de de la defensa de la competència, li són aplicables i li corresponen. Les funcions es concreten a resoldre tots els expedients incoats, acordar l'arxivament de les denúncies, resoldre la terminació convencional del procediment sancionador i exercir les funcions d'arbitratge que li encomanen les lleis (art. 10.2 a).

Per tant, qualsevol actuació en infracció de la Llei 3/91, de 10 de gener, de competència deslleial, pot ser denunciada davant aquesta Autoritat.

b. Avaluació de les accions possibles des de la perspectiva de la normativa en matèria de consum: Llei 22/2010, de 20 de juliol, Codi Consum de Catalunya

Aquesta llei té per objecte garantir la defensa i protecció dels drets de les persones consumidores i a tal efecte s'estableixen al Títol V de l'esmentada Llei les obligacions que deuen complir les empreses per la seva prestació de serveis.

D'acord amb el desenvolupament que la Llei estableix a fi de protegir els usuaris constitueixen obligacions inherents a la prestació del servei a distància o com empresa intermediària :

- L' Incompliment del requisits que ha de reunir la informació que ha de facilitar l'empresa prestatària del servei o el contracte a formalitzar amb el consumidor final, inclosos als articles 222-2.

Les obligacions concretades a l'art 231-4 de l'esmentada Llei sobre compliment de codis ètics i compliment de la prohibició d'utilització de noms que indueixin als consumidors a error sobre la naturalesa de l'empresa o del servei que es presta.

Per altra part la tipificació de les infraccions que fa el codi, regulada al Títol III, estableix respecte a les infraccions en el seu article 331.1 són Infraccions en matèria de seguretat i per incompliment de disposicions o resolucions administratives:

- Incomplir les disposicions sobre seguretat dels béns i dels serveis posats al mercat a disposició de les persones consumidores.

- Incomplir les disposicions o resolucions administratives sobre la prohibició de venda, comercialització o distribució de determinats béns o la prestació de serveis a determinats establiments o a tipus específics de persones consumidores.

Pel que fa a la publicitat l'article 331.2 e) estableix com infracció oferir béns o serveis, per mitjà de publicitat o d'informació de qualsevol classe i per qualsevol mitjà, atribuint-los qualitats, característiques, comprovacions, certificacions o resultats que difereixin dels que realment tenen o poden obtenir, i fer publicitat de qualsevol manera que indueixi o pugui induir a error, engany o confusió a les persones a qui es dirigeix o que silenciï dades fonamentals que impedeixin conèixer les veritables característiques o naturalesa del bé o servei.

Pel que fa a la legitimació activa per iniciar les accions corresponents per incompliment d'aquesta Llei, l'article 341-1, estableix que el procediment sancionador s'inicia d'ofici com a conseqüència de les actes esteses pels serveis d'inspecció, per la comunicació d'una autoritat o un òrgan administratiu, o per la denúncia formulada per les organitzacions de persones consumidores o pels particulars sobre algun fet o alguna conducta que puguin constituir una infracció.

A la vista d'aquesta normativa i tenint en compte les obligacions que Uber hauria de complir com empresa de transport de viatgers que presta els seus serveis com intermediària o a distància, l'incompliment de les obligacions establertes pot afectar molt directament a la seguretat en relació als serveis posats en el mercat.

D'acord amb aquestes consideracions, es pot valorar la conveniència als efectes d'iniciar les possibles accions contra els incompliments Llei 22/2010, de 20 de juliol, Codi Consum de Catalunya per l'Autoritat Catalana del Consum que per part de la Direcció General de Transport i Mobilitat es doni trasllat de les actuacions realitzades amb caràcter informatiu i les conclusions a nivell de fets provats que com a resultes de les instruccions s'haguessin pogut obtenir als efectes de valorar per l'Autoritat Catalana del Consum les eventuais irregularitats que en l'activitat UBER pogués estar cometent.

c. Avaluació de les accions possibles des de la perspectiva de la normativa en matèria de serveis de comerç electrònic i la seva regulació a la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic

D'acord amb les premisses respecte de les característiques que integren l'activitat D'UBER, se ha de dir que UBER disposa d'una pagina WEB des de la que al territori nacional :

- genera una oferta de servei, capta la demanda
- factura el servei : l'usuari paga a UBER, en cap cas al conductor.
- estableix les condicions de la relació comercial del servei

D'acord amb les característiques podem considerar que aquesta WEB presenta les característiques suficients per considerar que les prescripcions de la Llei li són

aplicables tant bon punt la prestació de serveis que desenvolupa i l'organització del servei, es projecta sobre una plataforma de comerç electrònic.

Donat que de les informacions fins ara recavades es desprèn que UBER es subjecte a la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic des de la vessant de l'article 2 *Prestadors de serveis establerts a Espanya o d'acord*, s'ha de dir que les prescripcions de la norma en relació als requisits de l'oferiment als usuaris recau sobre la seva activitat.

En aquest aspecte, hem de destacar que l'article 10 disposa en relació a la informació general que:

1. Sense perjudici dels requisits que en matèria d'informació estableix la normativa vigent, el prestador de serveis de la societat de la informació està obligat a disposar dels mitjans que permetin, tant als destinataris del servei com als òrgans competents, accedir per mitjans electrònics, de manera permanent, fàcil, directa i gratuïta, a la informació següent:

a) El nom o la denominació social; la residència o el domicili o, si no, l'adreça d'un dels seus establiments permanents a Espanya; l'adreça electrònica i qualsevol altra dada que permeti d'establir-hi una comunicació directa i efectiva.

b) Les dades de la seva inscripció en el Registre Mercantil en el qual, si s'escau, estiguin inscrits o d'un altre registre públic en el qual ho estiguin per a l'adquisició de personalitat jurídica o als únics efectes de publicitat.¹⁰

c) En el cas que la seva activitat estigui subjecta a un règim d'autorització administrativa prèvia, les dades relatives a l'autorització i les identificatives de l'òrgan competent encarregat de la supervisió.

f) Quan el servei de la societat de la informació faci referència a preus, s'ha de facilitar informació clara i exacta sobre el preu del producte o servei, indicant si inclou o no els impostos aplicables i, si s'escau, sobre les despeses d'enviament o, si s'escau, el que disposin les normes de les comunitats autònomes amb competències en la matèria

Per la seva banda l'article 8 en relació, a les restriccions a la prestació de serveis i procediment de cooperació intracomunitari estableix que

1. En cas que un determinat servei de la societat de la informació atempti o pugui atemptar contra els principis que s'expressen a continuació, els òrgans competents per a la seva protecció, en l'exercici de les funcions que tinguin legalment atribuïdes, poden adoptar les mesures necessàries perquè s'interrompi la seva prestació o per retirar les dades que els vulneren.

Els principis a què al·ludeix aquest apartat són els següents:

a) La salvaguarda de l'ordre públic, la investigació penal, la seguretat pública i la defensa nacional.

b) La protecció de la salut pública o de les persones físiques o jurídiques que tinguin la condició de consumidors o usuaris, fins i tot quan actuïn com a inversors.

S'ha de dir que, l'activitat d'UBER, no es aliena a aquest principis, per dos motius.

- a) la directa prestació d'un servei en relació a un medi com es el vehicles a motor te una intima connexió amb la seguretat publica en la seva vessant de la seguretat vial i el risc per les persones immanent
- b) el consubstancial àmbit de protecció dels consumidors o usuaris en la recepció d'un servei públic amb els medis de transport adequats i segurs, que comporten tot el desplegament de competències d'intervenció destinades a

garantir per la deguda formació dels conductors i els sistemes de control tècnic dels vehicles i la protecció tarifaria pròpia d'un servei públic.

Una revisió -no exhaustiva- sota el prisma de les infraccions a l'empara de les que cabria avaluar l'activitat de comerç d'UBER són

- a) les previstes a l'article 38 4a) en no informar en la forma que prescriu l'article 10.1 els aspectes assenyalats als paràgrafs b, c, d, e i g del mateix article, o als paràgrafs a i f quan no constitueixi infracció greu i
- b) la prevista en l'article 38 3 b) L'incompliment significatiu del que estableixen els paràgrafs a i f de l'article 10.1.

Des del punt de vista de l'article 35 la supervisió i control recau en el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, i els òrgans que corresponguin de les comunitats autònomes, han de controlar, en els seus respectius àmbits territorials i competencials, el compliment pels prestadors de serveis de la societat de la informació de les obligacions que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, pel que fa als serveis propis de la societat de la informació, sense perjudici que les referències als òrgans competents que contenen els articles 8, 10, 11, 15, 16, 17 i 38 s'han d'entendre fetes als òrgans jurisdiccionals o administratius que, en cada cas, ho siguin en funció de la matèria.

D'altra banda la Llei 34/2002, d'11 de juliol de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic estableix, en front de les possibles infraccions, als procediments sancionadors per infraccions greus o molt greus, una sèrie de mesures de caràcter provisional necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que definitivament es dicti evitant el manteniment dels efectes de la infracció, complint amb les exigències dels interessos generals. Aquestes mesures venen regulades a l'article 41 , podent-se acordar:

- a) Suspensió temporal de l'activitat del prestador de serveis i, si s'escau, tancament provisional dels seus establiments.
- b) Precintament, dipòsit o confiscació de registres, suports i arxius informàtics i de documents en general, així com d'aparells i equips informàtics de tot tipus.
- c) Advertir el públic de l'existència de possibles conductes infractores i de la incoació de l'expedient sancionador de què es tracti, així com de les mesures adoptades per a la cessació d'aquestes conductes

En l'adopció i el compliment de les mesures, s'han de respectar en tot cas, les garanties, les normes i els procediments que preveu l'ordenament jurídic per protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan aquests puguin resultar afectats. En tots els casos en què la Constitució, les normes reguladores dels respectius drets i llibertats o les que siguin aplicables a les diferents matèries atribueixin competència als òrgans jurisdiccionals per intervenir en l'exercici d'activitats o drets, només l'autoritat judicial competent pot adoptar les mesures previstes en aquest article.

En casos d'urgència i per a la protecció immediata dels interessos implicats, les mesures provisionals previstes poden ser acordades abans de la iniciació de l'expedient sancionador. Les mesures han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha d'efectuar dins dels quinze dies següents a la seva adopció, i pot ser objecte del recurs que sigui

procedent. En tot cas, aquestes mesures queden sense efecte si no s'inicia el procediment sancionador en l'esmentat termini o quan l'acord d'iniciació no contingui un pronunciament exprés sobre aquestes.

Quan les infraccions sancionables d'acord amb el que preveu la Llei 34/2002 hagin estat comeses per prestadors de serveis establerts en estats que no siguin membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, l'òrgan que hagi imposat la sanció corresponent pot ordenar als prestadors de serveis d'intermediació que prenguin les mesures necessàries per impedir l'accés des d'Espanya als serveis oferts per aquells per un període màxim de dos anys en el cas d'infraccions molt greus, un any en el d'infraccions greus i sis mesos en el d'infraccions lleus.

Pel que fa a la competència per sancionar, regulada al 43 de la Llei 34/2002 es pot entendre des de una doble vessant :

1º En general seria competent l'òrgan o autoritat que va dictar la resolució incompleta, o al qual estiguin adscrits els inspectors

2º Respecte a drets de consumidors l'òrgan corresponent de les comunitats autònomes competents en matèria de consum

Altres aspectes als que fa referència aquesta Llei són els que afecten a la protecció de dades ,i per tant qualsevol incompliment en aquesta matèria estaria sotmès a la normativa reguladora de protecció de dades.

Per aquestes raons, i d'acord amb les anteriors valoracions, procedeix sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Consum que aquesta administració desplegui en l'aplicació de les competències atribuïdes a la Llei 22/2010, de 20 de juliol, Codi Consum de Catalunya i a la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic les potestats i competències per tal d'inspeccionar i valorar les eventuais irregularitats de l'activitat que UBER pugués estar cometent i adoptar les mesures cautelars que en defensa dels interessos públics concurrents.

Barcelona, a 29 d'octubre de 2014

El President de l'IMET

Eduard Freixedes i Plans

Sindicat del Taxi de Catalunya(STAO)

Coordinadora Metropolitana del Taxi

Taxi Companys

Associació Empresarial del Taxi

UGT Federació de Transports

